

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena na
teritoriji bivše Jugoslavije od
1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 8. novembar 2010.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 8. novembra 2010.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU ZA UVRŠTAVANJE U SPIS DOKAZNOG
PREDMETA MFI D684**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po “Zahtjevu za uvrštavanje u spis dokaznog predmeta MFI D684”, koji je optuženi podnio 7. oktobra 2010. godine (dalje u tekstu: Zahtjev), i ovim donosi odluku po njemu.

1. Dana 6. oktobra 2010. godine, optuženi je svjedoku Michaelu Roseu (dalje u tekstu: svjedok) tokom unakrsnog ispitivanja predočio dokument naslovljen “The Truth About Goražde” /Istina o Goraždu/.¹ Taj dokument je izvještaj od 11 stranica koji je navodno sastavila Radna grupa za terorizam i nekonvencionalno ratovanje Komisije Republikanske stranke za istraživanje pri Zastupničkom domu Kongresa SAD. Dokument ne sadrži potpise i reklo bi se da je preuzet s [website-a serbialinks.freehosting.net/gorazde.html](http://website-a-serbialinks.freehosting.net/gorazde.html).

2. Vijeće napominje da je svjedok, kad mu je dokument predočen, potvrdio da se neki njegovi dijelovi slažu s onim čega se on sjeća.² Međutim, nije mogao iznijeti nikakve komentare o dijelovima izvještaja koji govore o događajima prije njegovog dolaska u Bosnu i Hercegovinu 1994. godine i porekao je tačnost drugih njegovih dijelova.³

3. U vrijeme kad je optuženi ponudio izvještaj za uvrštavanje u dokaze, tužilaštvo je iznijelo prigovor na njegovu autentičnost i takođe istaklo da je svjedok porekao njegove značajne dijelove.⁴ Predsjedavajući sudija je izrazio sumnju u osnove dokumenta i izjavio, između ostalog, da je za valjanu ocjenu i utvrđivanje dokazne vrijednosti potrebno da Vijeće zna ko je proveo istragu i ko je autor tog dokumenta, kao i ko su članovi komisije koja ga je objavila.⁵ Dokument je potom označen radi identifikacije kao D684 (dalje u tekstu: MFI D684) dok se Vijeće ne uvjeri u njegove osnove.⁶

4. Dana 7. oktobra 2010. godine, optuženi je podnio Zahtjev u kojem je zatražio da se MFI D684 uvrsti u dokazni spis. U Zahtjevu iznosi opšte informacije o Komisiji

¹ Pretres, T. 7375-7390, 7397-7402 (6. oktobar 2010. godine).

² Pretres, T. 7375, 7377-7378 (6. oktobar 2010. godine).

³ Pretres, T. 7376-7379, 7385-7390 (6. oktobar 2010. godine).

⁴ Pretres, T. 7399 (6. oktobar 2010. godine).

⁵ Pretres, T. 7399, 7401 (6. oktobar 2010. godine).

⁶ Pretres, T. 7401 (6. oktobar 2010. godine).

Republikanske stranke za istraživanje i, kako tvrdi optuženi, prilaže spisak članova te Komisije.⁷ Međutim, Vijeće primjećuje da se u citiranom materijalu nigdje ne navode ni taj konkretni izvještaj ni imena njegovih autora.⁸ Optuženi tvrdi da je “izvještaj sastavio istražni tim na čelu s Vaughnom Forrestom, koji je u to vrijeme bio šef kabineta kongresmena McColluma, i Donaldom Morrisseyom, tadašnjim upravnikom za pitanja zakonodavstva. Istraživanjem je rukovodio Yossef Bodansky”.⁹ Optuženi ničim ne potkrepljuje te tvrdnje, ali dostavlja biografiju Yossefa Bodanskog preuzetu sa *website*-a Wikipedia, u kojoj je potvrđeno da je on tokom relevantnog perioda bio šef Radne grupe Kongresa za terorizam i nekonvencionalno ratovanje.

5. Dana 20. oktobra 2010. godine, tužilaštvo je usmeno odgovorilo na Zahtjev, ponovivši svoju zabrinutost zbog pristrane prirode dokumenta i “političkih implikacija” koje bi imalo njegovo prihvatanje.¹⁰ Tužilaštvo je takođe iznijelo stav da tom dokumentu treba pridati neznatnu ili nikakvu težinu i napomenulo da je njegov relevantan dio u svakom slučaju pročitao i time unesen u zapisnik.¹¹

6. Relevantni dio pravila 89 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) predviđa sljedeće:

- (C) Vijeće može prihvatiti bilo koji relevantan dokaz za koji smatra da ima dokaznu vrijednost.
- (D) Vijeće može izuzeti dokaz ako potreba da se osigura pravično suđenje uveliko nadmašuje njegovu dokaznu vrijednost.

7. Vijeće podsjeća da je 8. oktobra 2009. godine izdalo “Nalog u vezi s procedurom za vođenje sudskog postupka” (dalje u tekstu: Nalog) u kojem je, između ostalog, navelo da nijedan predmet koji je tokom postupka označen radi identifikacije, bilo zato što nema prijevoda na engleski ili iz nekog drugog razloga, neće biti uvršten u dokazni spis dok

⁷ Zahtjev, par. 7-9.

⁸ U Zahtjevu se upućuje na [website www.fas.org/irp/congress/1922_rpt/bod4.htm](http://www.fas.org/irp/congress/1922_rpt/bod4.htm) kao na izvor o članovima Komisije. Međutim, reklo bi se da se na tom *website*-u navode članovi Komisije iz 1992. godine, koji su sastavili jedan drugi izvještaj (“Tehran, Baghdad & Damascus: The New Axis Pact”).

⁹ Zahtjev, par. 10.

¹⁰ Pretres, T. 8259-8260 (20. oktobar 2010. godine).

¹¹ Pretres, T. 8258-8260 (20. oktobar 2010. godine).

vijeće za to ne izda nalog.¹² Pri donošenju odluke o prihvatanju dokumenata koji su prethodno označeni radi identifikacije, Vijeće mora razmotriti da li predloženi dokazi ispunjavaju uslove iz pravila 89(C) Pravilnika. Vijeće podliježe toj obavezi bez obzira ne eventualni sporazum strana u postupku: na Vijeću ostaje da obezbijedi da sav materijal koji je podnesen radi prihvatanja zadovoljava relevantne kriterijume prihvatanja.¹³

8. Veće dalje podsjeća da je već objasnilo okolnosti u kojima se dokumenti ili drugi predloženi dokazi mogu prihvatiti putem svjedoka. Dana 6. maja 2010. godine, predsjedavajući sudija je izjavio da dokumente koji su predočeni nekom svjedoku, s kojima taj svjedok "nije upoznat ili o kojima ne može govoriti", ne treba prihvatiti.¹⁴ Razlog za to je sljedeći: "Osim u relevantnost i autentičnost, Vijeće mora biti uvjereno i u dokaznu vrijednost predloženog dokaznog predmeta, a to zahtijeva da je svjedok kojem je on predočen u mogućnosti da potvrdi njegov sadržaj ili iznese neku drugu pozitivnu primjedu o njemu".¹⁵ Shodno tome, u Odluci o smjernicama za prihvatanje dokaza putem svjedoka od 19. maja 2010. godine (dalje u tekstu: Odluka o prihvatanju dokaza putem svjedoka), Vijeće je navelo da

mora biti u mogućnosti da procijeni dokaznu vrijednost sveg podnijetog materijala i, konačno, mora biti u mogućnosti da procijeni težinu koju mu treba pridati. Nijedno od toga neće biti moguće ako se Vijeće nije uvjerilo u relevantnost, dokaznu vrijednost i mjesto koje svaki dokument u vezi s kojim je postignut dogovor ima u tezi jedne ili objiju strana u postupku. Slične procjene se primjenjuju na sve dokumente koje je bilo koja strana za uvrštavanje u spis predložila u sudnici, a na koje suprotna strana ne uloži prigovor.¹⁶

Vijeće je dalje konstatovalo sljedeće:

Poželjno je, naime, da svjedok govori o porijeklu i/ili sadržaju dokumenta koji se predlaže za uvrštavanje u spis, kako bi se Vijeću omogućilo da propisno procijeni relevantnost, autentičnost i pouzdanost toga dokumenta, pa tako i njegovu dokaznu vrijednost, i, konačno, kako bi se taj dokument na smislen način upotrijebio u cjelokupnom razmatranju dokaza u predmetu. Ovaj opšti princip ne isključuje mogućnost prihvatanja dokumenata koji osporavaju kredibilitet nekog svjedoka, uključujući situacije u kojima svjedok

¹² Nalog u vezi s procedurom za vođenje sudskog postupka, 8. oktobar 2009. godine, Dodatak A, par. O i Q.

¹³ Odluka o smjernicama za prihvatanje dokaza putem svjedoka, 19. maj 2010. godine, par. 10. V. takođe *Tužilac protiv Perišića*, Nalog o smjernicama za uvrštavanje i izvođenje dokaza i postupanju pravnih zastupnika u sudnici, 29. oktobar 2008. godine, Dodatak, par. 40.

¹⁴ Pretres, T. 1952 (6. maj 2010. godine).

¹⁵ V. takođe Odluka o prihvatanju dokaza, par. 10.

¹⁶ Odluka o prihvatanju dokaza putem svjedoka, par. 21.

izjavljuje da mu dokument nije poznat ili kada odbacuje njegov sadržaj. U takvom kontekstu, činjenica da dokument dokazuje kredibilitet svjedoka *može* predstavljati dovoljan nexus između svjedoka i dokumenta, da bi dokument bio prihvatljiv. Međutim, strana u postupku koja podnosi dokument mora takođe biti u stanju da uvjeri Vijeće u autentičnost i pouzdanost dokumenta prije nego što se on može prihvatiti.¹⁷

9. Informacije za koje optuženi navodi da ih je dostavio da bi uvjerio Vijeće u pouzdanost MFI D684 nisu dovoljne. Štaviše, Vijeće podsjeća strane u postupku da dokumenti označeni radi identifikacije nisu automatski prihvatljivi, već da Vijeće mora biti u poziciji da utvrdi i njihovu relevantnost i dokaznu vrijednost, pri čemu dokaznu vrijednost valja utvrditi na osnovu argumentacije strane koja je ponudila dokumente ili, u slučaju dokumenata ponuđenih putem svjedoka, na osnovu valjane osnove koji taj svjedok iznese. U vezi s MFI D684 nije iznesena takva osnova, osim za ograničene dijelove koji su pročitani i uneseni u zapisnik.

10. Shodno tome, Pretresno vijeće, na osnovu pravila 89 Pravilnika, ovim **ODBIJA** Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je mjerodavan tekst na engleskom.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon
predsjedavajući

Dana 8. novembra 2010. godine
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

¹⁷ Odluka o prihvatanju dokaza putem svjedoka, par. 11.